

מעדני אשר

שאלות וחקירות בענייני פרשת השבוע

י"ל ע"י מכון "מעדני אשר" בית שמש

פרשת לך לך תשפ"ג
גליון תתקכ"ב (שנה כ')

מדוע עשה אברהם אבינו פעולות כדי לקבל מתנות הא כתוב שונא מתנות יחיה? בפרשתו י"ב י"ג אמרי נא וגו' למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך.

פירש רש"י יתנו לי מתנות.

יש להקשות: מהא דאיתא במשלי ט"ו כ"ז שונא מתנות יחיה, ואיך יכול להיות שאברהם לא הקפיד על זה, כך הקשה הס"ט בפרשתו בספרו דברי דוד, וכן הדרישה בחו"מ סימן רמ"ט ס"ק ה', וכן בגור אריה יהודה, וכן החיד"א בספרו פני דוד אות ד', וכן בבנין אריאל בפרשתו, וכן בשפתי חכמים, וכן בבנין דוד על התורה.

איכא כמה תרוצים:

א. הא דיש ענין שלא ליטול מתנות זה דווקא מישראל אבל מנכרי אין שום ענין לכן לא הקפיד אברהם על זה, כך תירץ בריב"א על התורה.

מעדני אשר: יש להקשות, לפי מה שכתב הרמב"ם פרק י"ב מהלכות זכיה ומתנה הלכה י"ז וז"ל הצדיקים הגמורים ואנשי מעשה לא יקבלו מתנה מאדם אלא בוטחים בהשם ברוך שמו לא בנדיבים, והרי נאמר שונא מתנות יחיה, א"כ לפי דבריו שהענין של שונא מתנות יחיה כדי שיבטח בהשם, א"כ מדוע במקבל מנכרי אין ענין זה.

נראה תרופ: ששיטה הנ"ל יסבור טעם אחר מדוע שונא מתנות יחיה כמו שכתב רש"י במשלי ט"ו כ"ז שמאחר ששונא את המתנות, כ"ש ששונא את הגזל, משמע שהיא הרחקה לענין גזל, א"כ למ"ד דגזל עכו"ם מותר א"ש דבנכרי לא שייך האי ענין, או אפשר דיסבורו כהסבר של הסמ"ע חו"מ סימן רמ"ט ס"ק ה', וכן בפרישה שם דמקבל מתנות מאנשים הרי צריך להחניף להם, א"כ כשיראה עושים דברים רעים אזי לא יוכיחם, ובוזה ודאי שגורם מיתה לעצמו, משא"כ השונא מתנות אין צריך להחניף לשום אדם, לפי הנ"ל נמי א"ש דבנכרי אין חיוב להוכיחו כמו שכתב רש"י בסנהדרין ע"ה ע"א, א"כ א"ש.

ב. הא דאמרינן שונא מתנות יחיה, רק כשנותנים לו עבור חשיבות תורתו, אבל כשנותנים לו מטעם אחר ליכא ענין שלא ליטול מתנות, כך תירץ בבנין אריאל בפרשתו.

אבל יש לדחות: מהא דאמרינן בגמ' ב"ב י"ג ע"ב שאפילו בסתם בן אדם שייך שונא מתנות יחיה, וכן קדושין נ"ט, כך העיר הבנין אריאל, וכן בגליוני הש"ס מגילה כ"ח ע"א.

ג. הנותן לא יתן מתנות רק בעבור שתאמר שרה שהיא אחותו וירצה בזה הנותן להנאת עצמו להיות מכובד בעיני שרה אשת המלך פרעה א"כ בכהאי גוונא לא שייך לומר שונא מתנות יחיה, כמבואר בגמ' חולין מ"ד ע"ב ר' זירא כי הויה זמנא ליה מבי נשאיא הויה אזיל אמר אתייקורי דאתייקורי ביה ופירש רש"י נכבדים הם במה שאני סועד אצלם והנאתם היא, ואין זו מתנה, כך תירץ בבנין דוד בפרשתו.

ד. מתנה מועטת אכילה ושתייה ולינה ליכא קפידא, כך תירץ בשפ"ח, ע"ש עוד ב' תרוצים.

ה. לשם מצוה קעביד דאמר לה אמרי נא אחותי את כדי שכל השרים והמושלים יחניפו לי בעבורך בסברם שאתן אותך להם לאשה, ואני לא אתנך לשום אחד מהם ולא יהי שום אחד רשאי לפגוע בי שיירא מהשר השני שגם כן דעתו עליה וישמור נפשי מאחרים, וכן כולם נמצא שקבלתו המתנה היא כדי שיסבורו שהיא באמת אחותו ושיתתנה להם, ועל ידי כן יחיו הוא והיא ואל יפגעו בהם רשעים ולהציל נפשו ולאפרושי מאיסורא קעבדי, כך תירץ הדרישה חו"מ סימן שמי"ט ס"ק ה'.

איך היה מותר לאברהם אבינו להחזיר למלך סדום מה שזכה במלחמה הרי אסור לתת מתנה לנכרי?

בפרשתו י"ד כ"ב ויאמר אברהם וכו' אם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרת את אברהם.

יש להקשות: כיון דאברהם זכה בכל הרכוש במלחמה מדין כיבוש מלחמה שקונה, א"כ איך היה מותר לו להחזיר למלך סדום, הרי קיים אברהם כל התורה עד שלא ניתנה, כמבואר קדושין פ"ב ע"א, וקימ"ל ע"ז כ' ע"א אסור לתת מתנה לעכו"ם משום דעובר על לא תחנם, א"כ איך החזיר, כך הקשה הפנים יפות בפרשתו, וכן בחתם סופר בפרשתו, וכן בכתב סופר, וכן בשדה חמד חלק ד' ע"מ ל"ה ע"ב.

איכא כמה תרוצים:

א. לא נתכוין אברהם להנאת מלך סדום, אלא לכבודו שלא יאמר אני העשרתי את אברהם, ובכהאי גוונא שעושה את זה להנאותו ליכא איסור של לא תחנם, דאינו נותן בזה חן לעכו"ם דהא לצרכו הוא עושה, כך תירץ בספר פדה את אברהם מערכת לא תחנם אות ג', מובא בשדה חמד חלק ד' ע"מ ל"ה ע"ב, וכן בכתב סופר בפרשתו ע"פ הר"ן גיטין ל"ח, ומג"א אור"ח סימן צ' ויש לעיין דבש"ח כתב סופר אור"ח סימן ס"א כתב דאפילו להנאתו של הישראל אסור לתת מתנה לעכו"ם.

ב. אברהם אבינו לא נתכוין לזכות בזה לכן לא היה שלו, לכן היה מותר להחזיר למלך סדום דהויה שלו, כך תירץ בפנים יפות בפרשתו.

ג. כיון דרדיפת המלכים היה ביו"ט הראשון, לא רצה ליטול דמים, דהויה כשכר שבת, לכן לא עבר על לא תחנם, כך תירץ בחתם סופר בפרשתו.

ד. ע"פ מה שכתב החק יעקב באור"ח סימן תמ"ח ס"ק י"ב, עיין תוס' עירובין ס"ד ע"ב דבדבר האסור לישראל מותר ליתן לעכו"ם וליכא איסור לא תחנם, והרי אחז"ל תענית כ"ד ע"א אסור ליהנות ממעשה ניסים, וכיון שחשב אברהם דהא דהרג המלכים היה ע"פ נס ואסור לו ליהנות מהרכוש לכן נתן בחזרה, כך תירץ בבנין דוד בפרשתו, וכן בפרדס יוסף בפרשתו.

ה. נראה לי לתרץ בהקדם מה שנסתפקתי האם מותר לעכו"ם אדם חשוב מותר לתת מתנה, כיון דלא הויה נתינה דהויה כמו מכירה שהוא נותן הנאה, שלוקח את המתנה, וכמו דמבואר בגמ' קדושין ז' ע"א דאשה שנתנה פרוטה לאיש שהוא אדם חשוב מקודשת, אע"ג דבעינן שהאיש יתן כסף קדושין, אדם חשוב שאני דשנוטל מתנה הויה כנותן דנותן הנאה לנותן שנטל ממנו מתנה ועיין עבודת עבודה להגרש"ק זצ"ל ע"ז כ' ע"א שחקר בשאלה הנ"ל ושלחתי שאלה הנ"ל קמיה הגאון האדיר רבי חיים קניבסקי זצוק"ל, והורה לי שמתור, לפי זה אפשר לתרץ דכיון דמלך סדום היה אדם חשוב לא עבר אברהם על לא תחנם, ואולי באברהם זה לא שייך, שנהנה שמלך סדום נטל ממנו, שהוא נמי היה אדם חשוב, ואם שייך אדם חשוב בעכו"ם לענין שתהא לקיחתו כמו נתינה, בפנים יפות פרשת וישלח על הפסוק יש לי רב, וכן במהרי"א פרשת וישלח על קרא ואמרת לעבדך, וכן בפני שלמה קדושין ז' ע"א כתבו ששייך.

גליון זה נודב ע"י מו"ח לעילוי נשמת אביו - זקניו שעמד לימין צדיק כ"ק מרן הדברי יציב זצ"ל בכל מפעלותיו במסירות נפלאה בונה ומקים קרית צאנז נתניה - ירושלים הרב החסיד שמואל רייך ז"ל נלב"ע ט"ז חשוון ת.נ.צ.ב.ה.

ברכת מזל טוב
להגאון הצדיק רבי יצחק דוד הורביץ שליט"א ברזיל רב התאחדות קהילות היראים - ראצפרט לרגל שמחת הולדת נכדתו במז"ט
בת לחתנו הרה"ג חנניה יו"ט ליפא מייזליש שליט"א
בנו של ידידנו הגאון הצדיק חיים צבי מייזליש שליט"א ראש ישיבת סאטמר בני ברק
יהא רעוא שבוכות מעשיו הכבירים להרבות תורה והוראה בישראל
זוכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה

מדוע לאברהם וליעקב שינוי להם את שמם ומדוע ליצחק לא שינוי את שמו?
בפרשתן י"ז י"ט ויאמר אלהים אבל שרה אשתך יולדת בן וקראת את שמו יצחק.

הנה בגמ' ירושלמי סוף פרק קמא דברכות מובא ברב ניסים גאון מסכת ברכות דף י' עמוד א' מודפס בתוך הגמרא בצד **מקשה:** מפני מה נשתנה שמו של אברהם ושמו של יעקב, ושמו של יצחק לא נשתנה.

ומתוך הירושלמי: אילו אבותיהם קראו אותן בשמן, אבל יצחק הקדוש ברוך הוא קראו.

יש להקשות: מהא דאיתא במדרש בפרשת תולדות מובא ברש"י שם על הפסוק ואחרי כן יצא אחיו וידו אוחזת בעקב עשו, ויקרא שמו יעקב הקדוש ברוך הוא קרא שמו יעקב, חזינן שגם ליעקב קרא הקב"ה שמו ואפילו הכי נשתנה, כך מקשה בהדר זקנים בפרשתן, וכן בשו"ת שיח יצחק סימן כ"ז, וכן בתורה תמימה בפרשתן.

יש מתרץ: דכוונת הירושלמי, גבי יצחק כתיב בהדיא שהקב"ה קרא שמו יצחק, דכתיב וקראת שמו יצחק בסוף פרשת לך לך, אבל גבי יעקב לא מפורש בהדיא שהקב"ה קרא שמו, ובפרט לפירוש ה' של רש"י באמת קרא יצחק שם יעקב, כך תירץ בשו"ת שיח יצחק סימן כ"ז.

ובשבולי הלקט ענין תפילה סימן ו' **יישב דבר נפלא:** מה שאומרים בתפלת שחרית "זרע יצחק יחידך" ויש שמדלגין את זה ואומר זרע יצחק שנעקד על גבי מזבחך, לפי שלא מצינו שנקרא יצחק יחיד להקב"ה אלא יחיד לאברהם, ומביא בשם אחיו רבי בנימין לפרש, שאין לשנות, ופירושו יחידך יחיד בשמך שקראת לו והוא מוסב כלפי שכינה אבל אברהם ויעקב לא היו יחידים בשם אחד וכן נמצא בברכות בירושלמי בסוף פרק ראשון למה נשתנה שמו של אברהם אבינו ושל יעקב אבינו ושמו של יצחק לא נשתנה מפני שקראו הקדוש ברוך הוא בעצמו.

וברבינו בחיי בפרשתן כתב עוד טעם מדוע ליצחק לא שינוי את שמו: כי אברהם הוצרך הכתוב לשנותו "אברהם" על שם כי אב המון גוים נתתיך, ויעקב ישראל, על שם כי שרית עם אלהים, ועל ידי הענינים והמאורעים שאירעו בשניהם הוצרכו לשנות שמם, אבל יצחק לא הוצרך לכך, כי לא אירעו לו מאורעות כמותם ולא ראה עצמו לחוץ המקרים כאברהם ויעקב, אבל מיום שנולד נתקדש באות ברית קדש ונתיישב בארץ הקדושה, לא יצא ממנה לעולם.

וברבינו בחיי פרשת תולדות כ"ז ט"ו כתב עוד טעם נפלא עד למאוד: כי מתוך הקנאה שנתקנאו בו פלשתים סתמו כל הבארות אשר חפרו בימי אברהם אביו, כדי שלא יוכל יצחק להועיל עצמו בהן ולהשקות זריעותיו ומקנהו, ואח"כ נתגבר יצחק וחפר אותן וקרא להן כשמות אשר קרא להן אביו, ועשה כן לכבוד אביו, וממה שהתורה הודיעה זה נראה שנחשב לו לזכות ויש בזה התעוררות, וק"ו שאל ישנה אדם מדרך אבותיו, שהרי יצחק אפילו שמות הבארות שקרא אותן אביו לא רצה לשנותן, וזה ק"ו לדרכי האבות ומנהגותיהם ומוסר שלהם, ואולי מפני זה לא נשתנה שמו כמו שאר האבות וזו מדה כנגד מדה.

מאי חנוכה דתנו רבנן

בשבוע הבא אי"ה

היכנס להדפסה

הספר הפופלרי שרבים מצפים לזה

"מעדני אשר חג החנוכה"

מהדורת ידידינו

הרב יצחק אייזיק ראבין שליט"א מליקווד

מי שמעונין ליטול חלק בספר

ולהאיר רבבות עמך ישראל באור התורה

שיפנה למערכת

אדם שקורים לו אברהם האם יש איסור לקרוא לו אברם?

בפרשתן י"ז ה' ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך.

איתא בגמ' ברכות י"ג ע"א כל הקורא לאברהם אברם עובר בלאו וילפינן מקרא הנ"ל.

יש לחקור האם קימ"ל להלכה כן שאסור לקרוא לאברהם אברם, ואם קימ"ל כן האם רק לאברהם אבינו יש איסור לקרוא אברם או דילמא לכל אדם ששמו אברהם אסור לקרוא לו אברם.

הנה להלכה ברמב"ם ובש"ע לא מובא האי הילכתא רק המגן אברהם אור"ח סימן קנ"ו מזכיר האי הילכתא.

יש להקשות: כיון דהוא סתמא דגמרא, מדוע מוני המצוות לא מנו את האיסור הזה, וכן מדוע הפוסקים לא הזכירו, כך הקשה המהרש"א שם בברכות, וכן בבאר שבע שם, וכן הצ"ח ברכות י"ג, וכן בחבורו דגול מרובה אור"ח סימן קנ"ו, וכן בדעת תורה אור"ח סימן קנ"ו.

איכא כמה תרוצים:

א. מוני המצוות לא הזכירו כיון דהויה אסמכתא מדרבנן ולא נחשב במנין לא תעשה, כך תירץ הבאר שבע סוף פרק קמא דתמיד בסוף ד"ה הכי קאמר, ועיין בראש יוסף ברכות י"ג מסופק אם זה מן התורה, ועיין שו"ת פני מבין יור"ד סימן שכ"ט.

יש להקשות על תרוץ זה: דזה מתרץ מדוע מוני המצווה לא מנו את זה, אבל מ"מ קשה על הפוסקים מדוע לא כתבו איסור אפילו דלא הויה אלא מדרבנן, כך הקשה מהרש"א ברכות.

ב. אין למנות מצוה שנאמרה קודם מתן תורה, ואין ללמוד ממנה, כך תירץ במהר"ץ חיות ברכות י"ג, וכבר הקדימו התשב"ץ בספר זוהר הרקיע, וכן בעיני יעקב.

ג. רק בפני אברהם היה אסור, אבל לאחר מיתה ליכא איסור, דלא גרע ממקלל לאחר מיתה דהיינו שמבזהו, ולכן לא הביאו הפוסקים, כך תירץ בשו"ת מהר"ל דסקין קונטרס אחרון סימן ה' ס"ק י"ט.

אבל בעיני יעקב שם בברכות דחה דליכא לתרץ כן: דא"כ מה פריך הגמ' בברכות מהא דכתיב נחמיה ט' אתה הוא ה' אלקים אשר בחרת באברם, הא שם לא היה בפניו.

יש להקשות: לשיטת המגן אברהם דגם בזמננו יש איסור, מהא דאמרין בגמ' גיטין נ' ע"א תני אברם חוזאה אין נפרעין מנכסי יתומין אלא מן הזבורית, ואיך היה מותר לקרוא לו אברם הא עובר איסור, כך הקשה המהר"ץ חיות גיטין נ' ע"א, וכן בהגהות מהרש"ם ברכות י"ג.

יש שמתרצים: ע"פ מה שכתב בספר בית שמואל שמות אנשים אות אלף דבזמנינו כל שם אברהם נקרא על שם אברהם אבינו ומפני זה כותבין בגט אברהם מלא בה"א כמ"ש לא יקרא שמך אברם אולם בכל זאת סיים בשם הרש"ל אם יש קבלה שאיש זה נקרא שמו אברם ולא אברהם מאיזה סיבה אזי כותבים גם שמו אברם, ואולי גם באברהם חוזאה היה איזה סיבה לקרוא שמו בדוקא אברם, כך תירץ במהר"ץ חיות גיטין נ' ע"א, וכן תירץ בדרך שיחה להג"ח קנייבסקי זצ"ל בפרשתן.

אבל בשדה חמד מערכת הכ"ף סימן פ"ג הביא שיטה שלכל אחד שקורים אברהם אסור לקרוא לו אברם.

ולענין הלכה: פסק בשו"ת מנחת יצחק חלק ד' סימן ל' שהא שאסור לקרוא לאברהם אברם, זה נאמר דווקא לגבי אברהם, אבל כלפי סתם אדם שנקרא אברהם ליכא איסור לקרוא לו אברם.

משיב בהלכה

מדוע הכניס אברהם את שרה לסכנה והביא אותה למצרים

הרי ידע שהמצרים יקחו אותה?

בפרשתן ^{י"ב} י"א ויהי כאשר הקריב לבא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את והיה כי יראו אותך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אותי ואותך יחיו.

יש להקשות: כיון שאברהם אבינו ידע שאשתו שרה בסכנה, א"כ מדוע הכניס אותה לסכנה, והביא אותה למצרים, היה צריך להשאיר אותה בארץ ישראל.

הנה הרמב"ן בראשית פרק ^{י"ב} בפרשתן כתב וז"ל ודע כי אברהם אבינו חטא חטא גדול בשגגה שהביא אשתו הצדקת במכשול עון מפני פחדו פן יהרגוהו, והיה לו לבטוח בשם שיציל אותו ואת אשתו ואת כל אשר לו, כי יש באלהים כח לעזור ולהציל, גם יציאתו מן הארץ, שנצטווה עליה בתחילה, מפני הרעב, עון אשר חטא, כי האלהים ברעב יפדנו ממות. ועל המעשה הזה נגזר על זרעו הגלות בארץ מצרים ביד פרעה, במקום המשפט שמה הרשע והחטא.

ובאלשיך ריש פרשת שמות פרק א' מביא את דברי הרמב"ן: שהסיבה שנגזר על אבותינו לרדת למצרים, שהוא עון אברהם, שנאמר בראשית ^{י"ב} י' ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה, וישם את שרה בסכנת הלקח לערלים.

והאלשיך הקדוש דחה דבר זה: הלא אדרבה מנו את ירדת אברם מצרימה, ואת קיחת שרה לשני נסיונות אבות דרבי נתן ^{ל"ג} ב' ואיכה נחשבו העבירות לזכיות ונסיונות.

וכן בספר שלל דוד בפרשתן הקשה על הרמב"ן: והרי חז"ל אבות ה' ג' מנו זה לאחד מעשר נסיונות הא דלקיחת שרה, ואם הוא גרם זה לו ולאשתו מה נסיון הוא זה, אדרבה חטא הוא בשגגה.

ומצאתי דבקדושת לוי בפרשתן בקטע הראשון מקשה וז"ל רבים מקשים למה הביא אברהם את שרה לסכנה זו שילך עמה למצרים, כיון שלא אמר לו השם יתברך, ע"ש מה שתיירץ.

ובאור החיים הקדוש על הפסוק הנ"ל ויהי כאשר הקריב וגו' הנה נא ידעתי וגו', כתב רז"ל אמרו ב"ב ט"ו א' להגיד צניעות שהיה ביניהם, וצריך לדעת לאיזה ענין אמר לה כן אברהם.

ותירץ: אכן להיות כי רצה לצוות עליה לומר אחי הוא חש שתאמר שרה למה הכניסה בגדר סכנה שעל כל פנים היא מסתכנת או תמסר בעל כרחיה ביד הטמאים על ידי הריגת הבעל או ברצונה ולא היה לו להביאה למקום כזה, והגם שבטוחים הצדיקים בהקב"ה אף על פי כן כלל זה בידינו שאין סומכין על הנס ומה גם לגבי בחירת האדם, וגו' לזה אמר אליה הנה נא וגו' נתן התנצלות על הדבר כי עתה נודע לו ולא מקודם שאם היה יודע מה שידע עתה לא היה מביאה אל מצרים והיה הולך למקום אחר, וטעם נתינת לב לדעת לצד קרבתו לבא למצרים ראה פנים כעורות. או ידע בקריבת העיר כי המלך יקח היפה בנשים ונתן דעתו והכיר בה, ואמרו כי אשה יפת וגו' ולא הספיק לומר כי יפת מראה את, נתכוין לומר כי אחת היא בעולם אשה יפת מראה היא ואין דומה לה, ואל יקשה בעיניך שהלך עמה לארץ פלשתים אחר שידע כי אשה יפת מראה היא, כי ארץ פלשתים לא היו כעורות כל כך כמצרים. ולזה תמצא שלא הוצרך לצוות עליה שתאמר היא אלא הוא אמר עליה אחותי היא כי לא היה בית מיוחס כאנשי מצרים שהיו בתכלית הכיעור והיא בתכלית היופי.

קול המעדנים

ישיבה גדולה בעלזא ביתר עילית
ישיבה גבוהה דברזיל

הודעה חשובה

בשבת קודש פרשת "לך לך מארצך" בשעה שש ועשרים
אי"ה תתקיים דרשה
בבית המדרש מקור חיים בברזיל

טלפון בברזיל להזמנות לדרשות 447435856989

טלפון מארץ ישראל 053-4161815

מדור זה נודב תערוך ע"י ידידו ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א - מנהטן

משיב בהלכה שיתן וידיעת ההלכה כל ההלכות הם משו"ע ומשנה ברורה

א מצוות עשה של תוספת שבת בהידור. ר' חיים קליין הציע לבני ביתו שהם יקבלו על עצמם להדר במצוות תוספת שבת, א"כ מה היא השיטה המהודרת לקיום מצות עשה זו לפי המשנה ברורה?

ב קיום מצוות עשה של קידוש בליל שבת, בהידור. ר' אברהם לנג, רצה לקיים מצוות קידוש בהידור, ואמרו לו שלצורך כך יש לפחות עשר דברים שיש להקפיד עליהם ובכך יקיים המצוה בהידור, מה הם עשרה דברים הללו.

ג שאלה - בורר. בליל שבת לאחר הסעודה ראתה הגב' כהן שזבוב נפל לתוך סלט הירקות שעמד על השיש במטבח והיה מיועד לסעודת יום השבת. הגב' כהן לקחה כף והוציאה את הזבוב עם מעט סלט כדי שהסלט יהיה ראוי לסעודת היום. האם מותר היה לגב' כהן לתקן את הסלט בלילה לצורך סעודת היום?

ד שאלה - הוצאת טבעת שהושלכה לפח. הגב' דויטש אספה מהשולחן את מפת הניילון עליה היו שאריות מסעודת ליל שבת והשליכה אותה לפח. שעתיים מאוחר יותר, לפני השלכה לישון, נזכרה שבזמן סעודת השבת היא הורידה מאצבעה את טבעת הנישואין שלה והניחה אותה על השולחן וכנראה הטבעת נמצאת בתוך הניילון שהושלך לפח. האם מותר לה בשבת להוציא את מפת הניילון מהפח ולהוציא את הטבעת מתוכה?

שאלות בכללי המצוות

ה מקור למצוה בו יותר מבשלוcho מפרשתינו?
ו זריזות במצוה או מצוה בו יותר מבשלוcho מה עדיף?

ז האם ההלכה של להיות זריז במצוה שייך לכלל והלכתא דזריזין מקדימין למצוות?

ח האם בכל המצוות יש שכר להליכה למצוה או רק במצוות ללכת לת"ת או לביהכ"ס (ואולי יש להוכיח מפרשתנו)?

ט איזה מצוה בעל כופה את אשתו ובכל אופן בפרשתנו לא יכל לכפות את אשתו לכך ומדוע?

י להכניס עצמו לספק פיקו"נ לצורך קיום מצוה האם מותר, וא"כ איך אברהם הכניס עצמו לספק פקו"נ בפ'?

כללי השתתפות

- כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
 - כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכווי בהגרלה.
 - כל חודש, בראש חודש תערוך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה ייבדק תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
 - ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
 - שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב בהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/י ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. (לבורים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 - 9:00 בלבד).
- השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח התשובות מוקדם במייל כי כך זה ייכנס בעזה"ל לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות ניתן לשלוח עד ר"ח כסלו תשפ"ג

שמות הזוכים לחודשים אלול תשרי

הרב דניאל גרבי שליט"א - קרית אתא
הרב אביאל יחיאל צדוק שליט"א - בני ברק
הרב יעקב שמשון לין שליט"א - חיפה
הרב אי"ש יוזוק שליט"א - מודיעין עילית

